

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na verejnom zasadnutí v Bratislave 20. októbra 2010 v trestnej veci obvineného **Ing. M. B. pre prečin krádeže** podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde v Ružomberku pod sp. zn. 8T 5/2008, o dovolaní, ktoré podal obvinený Ing. M. B., zastúpený JUDr. A. S., advokátom v Dolnom Kubíne, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2009, sp. zn. 2To 19/2009, takto

r o z h o d o l :

Na základe § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. sa vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2009, sp. zn. 2To 19/2009,

bol porušený zákon

v ustanovení § 212 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por.

- napadnutý rozsudok krajského súdu sa zrušuje;
- zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu v Ružomberku z 19. januára 2009, sp. zn. 8T 5/2008;
- zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Ružomberku sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku z 19. januára 2009, č. k. 8T 5/2008-110, obvinený Ing. M. B. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v marci 2008 bez vedomia majiteľa pravými kľúčmi odomkol vstupnú bránu na oplotení a potom technologickú stavbu v obci L., v ktorom bolo umiestnené zariadenie vysielača televízneho signálu, odkiaľ z bloku spracovania vstupných signálov odcudzil moduly a dekodovacie karty, čím majiteľovi zariadenia obci L. spôsobil škodu 26 705 Sk (886,44 €).

Okresný súd podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., obvinenému uložil peňažný trest 7 000 Sk (232,36 €) a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody na dva mesiace; podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil nahradiť obci L. škodu 26 705 Sk (886,44 €) a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. túto obec so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie.

Na základe odvolania obvineného rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2009, sp. zn. 2 To 19/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. rozsudok súdu prvého stupňa bol vo výroku o náhrade škody zrušený a na základe § 322 ods. 1 Tr. por. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená obec L. s jej nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občianske súdne (občianskoprávne) konanie.

Proti rozsudku krajského súdu obvinený Ing. M. B. (zastúpený obhajcom) podal dovolanie opierajúce sa o jeho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.; domáhal sa ním, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona napadnutým rozsudkom v ustanovení § 212 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného, aby rozsudky krajského a okresného súdu zrušil a aby Okresnému súdu v Ružomberku prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obvinený ako dovolateľ vyslovil názor, že oprávnenne prerušil šírenie televízneho signálu v obci, lebo táto verejná služba bola jej užívateľom (obcou) zneužívaná na jeho úkor. Dovolateľ z tohto vyvodil, že jeho konaním nebola naplnená skutková podstata žiadneho trestného činu.

Prokurátor navrhol dovolanie zamietnuť z dôvodu nenaplnenia jeho dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou v stanovenej lehote a príslušným spôsobom, že boli splnené jeho podmienky a má predpísaný obsah (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370, § 372 až § 374 Tr. por.); dospel tiež k výsledku, že sú splnené dôvody tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Najvyšší súd k týmto záverom v intenciách § 384 ods. 1 Tr. por. dospel na verejnom zasadnutí, na ktorom preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu jemu predchádzajúceho konania, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a § 374 Tr. por. v ňom uvedené.

Najvyšší súd v intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku síce neskúma, ale je prípustné konštatovať, že stav vecí opísaný najmä v rozsudku okresného súdu zodpovedá vykonanému dokazovaniu. Bolo konštatované, že vlastníkom odcudzených predmetov bola obec L. a obvinený na základe zmluvy mal prevádzkovať zariadenie na televízne vysielanie pre obec. Medzi obcou a obvineným v týchto vzťahoch existovali mnohé rozpory, pričom obec namietala kvalitu služieb poskytovaných obvineným a tento zas neplnenie (najmä finančných) povinností obce voči nemu. Sú náznaky rôznych protirečivých akcií oboch strán, ako aj vydanie dvoch povolení na prevádzku zariadenia, jednak pre obvineného a jednak pre obec a pod. Obvinený však z hľadiska zák. č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (o elektronických komunikáciách) je tzv. podnik, ktorý podľa § 42 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona má právo dočasne prerušiť, alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu jej zneužívania alebo vykonanie technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie.

Obvinený toto zneužívanie videl v neplnení povinnosti obce vo vzťahu k nemu, čo vyriešil odobratím časti zariadenia v presvedčení, že koná lege artis. Odobraté časti zariadenia nedal k dispozícii obci ako ich vlastníkovi z dôvodu, že situácia by sa nevyriešila a pokračovalo by (podľa jeho názoru) zneužívanie spomínanej verejnej služby.

Súdy ustálili (výrok rozsudku okresného súdu), že obvinený komponenty zariadenia odcudzil. Z odôvodnenia písomného vyhotovenia spomínaného rozsudku však vyplýva záver, že obvinený odpojením komponentov zariadenia zabránil vlastne zneužívaniu verejnej služby, teda že konal v súlade so zákonom, účinným a oprávneným spôsobom.

Podstata deliktu krádeže je v tom, že protiprávnym konaním páchatel'a dôjde k zmenšeniu majetku poškodeného a zároveň k zodpovedajúcemu nárastu majetku delikventa.

Protiprávnosť konania obvineného Ing. M. B. je spochybnená už uvedenými vyjadreniami okresného súdu, hoci ku škode na majetku obce reálne (aspoň v určitom časovom období) došlo. Táto okolnosť v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu (ale aj súdu krajského) je prezentovaná ako základný znak posúdenia skutku ako deliktu krádeže.

Okresný súd síce konštatoval, že obvinený konal v nepriamom úmysle (§ 15 písm. b/ Tr. zák. – okresný súd nesprávne poukazuje na ustanovenie § 4 písm. b/ Tr. zák.), ale bez bližšej špecifikácie, či teda páchatel' deliktu bol minimálne uzročený s tým, že protiprávne zmenšil majetok iného a sám sa v takom rozsahu aj obohatil. Naproti tomu súd prvého stupňa predpokladanú snahu obvineného získať majetkový prospech (aspoň podľa odôvodnenia rozsudku) zistil v tom, že odňatím časti zariadenia z dispozície obce ako majiteľa chcel dosiahnuť vrátenie finančných prostriedkov, ktoré mu dlhovala obec pre neplnenie zmluvných podmienok (neuhrádzanie faktúr za prevádzkovanie zariadenia).

Tieto nedostatky pri posudzovaní subjektívnej stránky pri naplňaní skutkovej podstaty trestného činu krádeže nevysvetlil, resp. neodstránil ani krajský súd, ktorý v meritórnej otázke viny obvineného potvrdil neujasnený výsledok súdu prvého stupňa a v podstate akceptujúco poukázal na znenie jeho rozhodnutia.

Uvedené stanoviská doteraz konajúcich trestných súdov navodzujú skôr otázku prípadného právneho kvalifikovania konania obvineného podľa iných ustanovení Trestného zákona, čo však je v rozpore so základným skutkovým zistením, že obvinený predmetné veci odcudzil.

Najvyšší súd však konštatuje, že v doterajšom konaní v naznačenom smere nebola u obvineného Ing. M. B. bez pochybností preukázaná subjektívna stránka prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., teda že tento konal v úmysle prisvojením si cudzej veci (jej zmocnením sa) spôsobiť škodu na cudzom majetku, resp. seba takto obohatiť. Len na margo je potrebné poznamenať, že vo vzťahu medzi obcou a obvineným v danom smere ide o komplex sporov, ktorých riešenie prostriedkami trestného práva znamená nenáležitú kriminalizáciu, hoci primárne riešenie je v iných právnych oblastiach.

Najvyšší súd preto rezultoval, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čím je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd potom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2009, sp. zn. 2To 19/2009, bol porušený zákon

v ustanovení § 212 ods. 1 Tr. zák. (v neprospech obvineného Ing. M. B.); tento bol totiž uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže, hoci jeho úmyselné zavinenie pri tomto delikte nebolo jednoznačne preukázané.

Dovolací súd v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por. preto zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Ružomberku z 19. januára 2009, č. k. 8T 5/2008-110, ako aj nadväzujúce rozhodnutia; zároveň podľa § 388 ods. 1 Tr. por. uvedenému okresnému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. októbra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová